

Systemy operacyjne

5 lutego 2020

czas trwania: 180 minut

Punkty	0 – 49	50 – 59	60 – 69	70 – 79	80 – 89	90 – 100
Ocena	2.0	3.0	3.5	4.0	4.5	5.0

Zadania testowe: Zdania prawdziwe oznacz literą T, a fałszywe literą N. Funkcja p , która przyporządkowuje punkty liczbie poprawnie udzielonych odpowiedzi, jest zadana następująco: $p(4) = 3$, $p(3) = 2$, $p(2) = 1$, $p(1) = 0$, $p(0) = 0$.

Zadanie 1 (3). Fakty dotyczące szeregowania procesów w systemach uniksowych.

- T Procesy są wywłaszczane w wyniku przerwania zegarowego lub wybudzenia procesu o wyższym priorytecie.
- N Kwant czasu przydzielany przez algorytm szeregujący wynosi z reguły około jednej sekundy.
- N Planista zajmuje się nastawianiem zegara i przełączaniem procesów.
- T Przełączanie procesów wymaga zmiany kontekstu procesora i zmiany przestrzeni adresowej.

Zadanie 2 (3). Fakty dotyczące hierarchii procesów.

- N Proces może czekać na zakończenie swojego wnuka pod warunkiem, że zna jego PID.
- N Po wywołaniu «execve» proces nie może już zmienić swojej grupy procesów.
- N Procesy zombie są zawsze grzebane przez proces żniwiarza lub «init».
- T Sieroty to procesy, które straciły rodzica i zostały automatycznie przygarnięte przez żniwiarza lub «init».

Zadanie 3 (3). Dla których z poniższych sygnałów można ustalić procedurę obsługi?

- T SIGSEGV
- T SIGTERM
- N SIGSTOP
- N SIGKILL

Zadanie 4 (3). Fakty dotyczące wysyłania i odbierania sygnałów.

- N Zablokowanie danego sygnału dla procesu powoduje, że system ignoruje fakt wysłania sygnału do tego procesu.
- T Sygnał może zostać odebrany tylko przed powrotem do przestrzeni użytkownika.
- T Zignorowanie sygnału SIGCHLD powoduje, że dzieci są automatycznie grzebane.
- N Proces zatrzymany sygnałem SIGSTOP zostanie wznowiony po odebraniu dowolnego innego sygnału.

Zadanie 5 (3). Fakty na temat procedur obsługi sygnałów.

- T Proces ustawił pustą procedurę obsługi sygnału SIGINT przy pomocy «signal». Jeśli wyślemy do niego SIGINT dwa razy, to może się zdarzyć, że procedura obsługi zostanie wykonana tylko raz.
- N W procedurach obsługi sygnałów należy używać wyłącznie procedur wątkowo-bezpiecznych.
- T Sygnał s jest zablokowany na czas działania procedury obsługi sygnału s .
- T Wywołanie «sigprocmask» może posłużyć do realizacji sekcji krytycznej chroniącej przed wyścigami na zmiennych wykorzystywanych w procedurze obsługi sygnałów.

Zadanie 6 (3). Które z poniższych zasobów przeżywają wywołanie systemowe `execve`?

- N procedury obsługi sygnałów
- T tablica deskryptorów plików
- N wątki
- N współdzielona pamięć anonimowa

Zadanie 7 (3). Które z poniższych zasobów są dziedziczone przez proces utworzony wywołaniem `fork`?

- T identyfikator grupy procesów
- N wątki
- T wszystkie otwarte pliki
- T prywatne odwzorowania plików w pamięć

Zadanie 8 (3). Fakty dotyczące grup procesów i sterownika terminala.

- T Jeśli proces w grupie procesów drugoplanowych spróbuje wczytać dane z deskryptora terminala, to zostanie do niego wysłany sygnał `SIGTTIN`, który domyślnie zatrzyma proces.
- N Proces w grupie pierwszoplanowej oczekując na dane z terminala śpi snem nieprzerywalnym.
- N Po przeczytaniu znaku «`^C`» (`CTRL+C`) sterownik terminala wyśle do grup drugoplanowych sygnał «`SIGINT`».
- T Powłoka używa wywołania systemowego «`ioctl`», żeby ustalić bieżącą grupę pierwszoplanową.

Zadanie 9 (3). Fakty dotyczące tożsamości procesów uniksowych.

- N W celu sprawdzenia uprawnień dostępu do pliku jądro używa obowiązującej nazwy użytkownika i grupy.
- N Numery grup dodatkowych pochodzą ze zbioru grup procesów, do jakich proces należy.
- T Proces może wymieniać tożsamość użytkownika między dwoma numerami: «`real-uid`» i «`saved-uid`».
- T Proces użytkownika o `uid > 0` może uzyskać nową tożsamość wyłącznie za pomocą wywołania «`execve`».

Zadanie 10 (3). Wartości zwracane z wywołań «`read`» i «`write`» (w tym short counts).

- T Wywołanie «`read`» na pliku terminala lub potoku może wczytać mniej bajtów niż zażądaliśmy.
- T Wywołanie «`read`» na pliku zwykłym może zwrócić mniej bajtów niż zażądaliśmy tylko wtedy, gdy cursor jest wystarczająco blisko końca pliku.
- N Wywołanie «`write`» na pliku zwykłym zwróci zero, gdy w systemie plików skończyło się miejsce.
- T Wywołanie «`write`» na gnieździe sieciowym może zapisać mniej bajtów niż zażądaliśmy, jeśli nie ma wystarczająco dużo miejsca w buforze jądra na cały pakiet.

Zadanie 11 (3). Fakty dotyczące pozostałych operacji na plikach.

- T Przy pomocy wywołania «`ftruncate`» można zwiększyć rozmiar pliku zwykłego.
- N Wywołaniem «`lseek`» można porzucić niewczytaną część bufora potoku.
- N Wywołaniem «`fcntl`» można zmieniać właściwości urządzeń wejścia-wyjścia reprezentowanych jako pliki.
- T Przy pomocy wywołania «`lseek`» można przesunąć cursor pliku poza jego koniec.

Zadanie 12 (3). Fakty dotyczące struktur danych systemu plików.

- T i-węzeł dużego pliku zawiera wskaźniki na strukturę przechowującą bloki należące do danego pliku.
- N i-węzeł zawiera nazwę pliku oraz jego typ.
- T Dowiązanie symboliczne mogą wskazywać na pliki, które nie istnieją.
- N Można tworzyć dowiązania twarde do katalogów.

Zadanie 13 (3). Fakty dotyczące potoków uniksowych.

- T Potoki standardu POSIX są jednokierunkową formą komunikacji międzyprocesowej.
- N Wywołanie «read» zwraca 0, jeśli w buforze potoku nie ma danych.
- T Przy zapisie bufora o długości $n \leq \text{PIPE_BUF}$ zakończonym sukcesem, wywołanie «write» zawsze zwróci n .
- T Gdy brak jest procesów posiadających koniec rury do odczytu, to piszący do rury dostanie sygnał «SIGPIPE».

Zadanie 14 (3). Fakty dotyczące gniazd.

- T Gniazda datagramowe umożliwiają odebranie tylko jednego pakietu przy pomocy wywołania «recvfrom» nawet, jeśli w buforze zmieściłyby się dwa pakiety.
- N Gniazda domeny uniksowej umożliwiają przesyłanie otwartych plików między procesami działającymi na dwóch różnych maszynach.
- N Gniazdo strumieniowe można skonfigurować jako nasłuchujące przy pomocy wywołania «connect».
- N Po zaakceptowaniu połączenia serwer komunikuje się z klientem używając gniazda nasłuchującego.

Zadanie 15 (3). Pamięć procesów uniksowych.

- N Wywołanie systemowe «sbrk» służy do zwiększania rozmiaru stosu programu.
- T Najmniejszą jednostką przydziału pamięci dla procesu jest jedna strona.
- N Poważna usterka strony powstaje wtedy, gdy proces odwołał się do adresu pod którym nie ma żadnej strony.
- T Wszystkie odwzorowania plików w pamięć tworzone przez wywołanie «execve» są prywatne.

Zadanie 16 (3). Współbieżność.

- T Uwięzienie (ang. *livelock*) to sytuacja, w której programy wykonują obliczenia, ale nie jest zachowana właściwość postępu.
- N Semafor binarny w przeciwieństwie do muteksu pamięta kto założył blokadę.
- T Skuteczną metodą zapobiegania zakleszczeniom jest zakładanie blokad zgodnie z ustalonym wcześniej częściowym porządkiem na blokadach.
- N Blokada jest sprawiedliwa, jeżeli każdy proces, który założył blokadę, zwolni ją w skończonym czasie.

Zadanie 17 (3). Wątki POSIX.

- T Każdy z wątków dostaje od systemu swój kontekst, stos i maskę sygnałów.
- T Wątki współdzielą przestrzeń adresową procesu do którego należą, zatem mogą modyfikować nawzajem zawartość swoich stosów.
- T Po zakończeniu wątku należy zwolnić zajmowaną przez niego pamięć posługując się «pthread_join» chyba, że wątek jest oderwany (ang. *detached*).
- N Algorytm szeregowania wątków działa w przestrzeni użytkownika.

Zadanie 18 (4). W każde z pustych pól wpisz dokładniej jedno niepowtarzające się polecenie (z pominięciem opcji wiersza poleceń) przy pomocy którego wyświetlisz:

Zakres adresów wraz uprawnieniami dostępu segmentów pamięci anonimowej danego procesu.

pmap

Numer i-węzła, właściciela i grupę, ostatni czas modyfikacji danego katalogu.

stat

Identyfikator procesu, który posiada nasłuchujące gniazdo sieciowe o zadanym numerze.

netstat

Wszystkie otwarte pliki w systemie plików zamontowanym w danym punkcie montażowym.

lsdf

Uwaga! W poniższych zadaniach zakładamy, że wszystkie wywołania procedur wykonają się bezbłędnie, a standardowe wyjście jest niebuforowane.

Zadanie 19 (7). Plik «two.txt» zawiera ciąg znaków «nilfgaard». Przeanalizuj poniższy program i wpisz w kratkę co wydrukuje po uruchomieniu.

```
1 int main(void) {
2     char c0 = 'u', c1 = 'y', c2 = 'q';
3     char scrap[4];
4     int pid, r, r2 = open("two.txt", O_RDONLY);
5     r = dup(r2);
6     if (!(pid = fork())) {
7         read(r, &c0, 1);
8         close(r2);
9         r2 = open("two.txt", O_RDONLY);
10        read(r2, &scrap, 4);
11    } else {
12        waitpid(pid, NULL, 0);
13        read(r, &c1, 1);
14        read(r2, &c2, 1);
15    }
16    printf("%c%c%c", c0, c1, c2);
17    return 0;
18 }
```

nyquil

Zadanie 20 (7). Przeanalizuj poniższy kod i wpisz w pudełko wszystkie możliwe wydruki po uruchomieniu programu.

```
1 int main(void) {
2     int counter = 0;
3     int pid;
4     while (counter < 2 && !(pid = fork()))
5         printf(stderr, "%d", ++counter);
6     if (counter > 0)
7         printf("%d", counter);
8     if (pid) {
9         waitpid(pid, NULL, 0);
10        counter += 4;
11        printf("%d", counter);
12    }
13    return 0;
14 }
```

112254 121254 122154

UWAGA! W dalszych zadaniach zakładamy, że semafor, muteks i zmienna warunkowe są sprawiedliwe.

Zadanie 21 (8). Bariera to środek synchronizacji, o którym można myśleć jak o jednokierunkowej śluźce wodnej. Najpierw śluźca otwiera pierwsze wrota i czeka na pojawienie się N statków. Po pojawieniu się N statków obsługa śluźcy zamyka pierwsze wrota, obniża poziom wody i otwiera drugie wrota. Po wypłynięciu wszystkich statków obsługa zamyka drugie wrota, podwyższa poziom wody i otwiera pierwsze wrota.

Poniżej widnieje wadliwy kod operacji «wait» bariery dwuetapowej. W kratkę wpisz scenariusz, w którym implementacja nie zachowa się tak jak opisana wyżej śluźca wodna.

```

1 semaphore m = 1, s1 = 0, s2 = 0
2 int n = 0
3
4 def barrier_wait():
5     wait(m)
6     n += 1
7     if n == N:
8         for i = 1 to N:
9             post(s1)
10    post(m)
11    wait(s1)
12
13    wait(m)
14    n -= 1
15    if n == 0:
16        for i = 1 to N:
17            post(s2)
18    post(m)
19    wait(s2)

```

Liczba procesów:

PID	wiersze	m	s1	s2	n
1..2N	4..10	1	N	0	2N
1..N	11..18	1	0	0	N

Jednozdaniony opis błędu:

Zakleszczenie! Warunki w liniach 7 i 15 nie zostaną już nigdy spełnione.

Zadanie 22 (6). Przeczytaj poniższy kod. Następnie określ, które z występujących w nim zmiennych są współdzielone między co najmniej dwa wątki oraz które ze zmiennych będą źródłem wyścigów w tym programie.

```

1 __thread long myid;
2 static char **strtab;
3
4 void *thread(void *vargp) {
5     myid = *(long *)vargp;
6     static int cnt = 0;
7     printf("[%ld]: %s (cnt=%d)\n",
8           myid, strtab[myid], ++cnt);
9     return NULL;
10 }
11
12 int main(int argc, char *argv[]) {
13     ...
14     strtab = argv;
15     while (argc > 0) {
16         myid = --argc;
17         pthread_create(&tid, NULL,
18                       thread, (void *)&myid);
19     }
20     ...
21 }

```

zmienna	dzielona?	wyścig?
myid	TAK	TAK
strtab	TAK	NIE
vargp	NIE	NIE
cnt	TAK	TAK
argc	NIE	NIE
argv[0]	TAK	NIE

Zadanie 23 (7). Poniżej podano częściowe rozwiązanie problemu czytelników i pisarzy, które dopuszcza głodzenie czytelników. Twoim zadaniem jest uzupełnienie implementacji procedury zakładającej i zdejmującej blokadę pisarza. Wewnątrz kratki można modyfikować zmienne «readers», «writers», «is_writing» oraz wykonywać operacje «wait», «broadcast» i «signal» na zmiennych warunkowych «can_write» i «can_read».

```

1 readers = 0
2 writers = 0
3 is_writing = False
4 mtx = mutex()
5 can_write = condvar()
6 can_read = condvar()
7
8 def rd_lock():
9     lock(mtx)
10    while writers > 0:
11        wait(can_read, mtx)
12    readers += 1
13    unlock(mtx)
14
15 def rd_unlock():
16    lock(mtx)
17    readers -= 1
18    if readers == 0:
19        signal(can_write)
20    unlock(mtx)

```

```

def wr_lock():
    lock(mtx)
    writers += 1
    while readers > 0 or is_writing:
        wait(can_write, mtx)
    is_writing = True
    unlock(mtx)

```

```

def wr_unlock():
    lock(mtx)
    is_writing = False
    writers -= 1
    if writers > 0:
        signal(can_write)
    else:
        broadcast(can_read)
    unlock(mtx)

```

Zadanie 24 (10). Mamy algorytm zarządzania pamięcią bazowany na boundary tags i dwukierunkowej liście FIFO wolnych bloków. Polityka przydziału to next-fit, gdzie pozycję kursora zaznaczono znakiem gwiazdki. Zwalniane bloki są gorliwie złączane. Pamięć jest adresowana słowami maszynowymi. Wolne bloki są oznaczone «F», a używane «U». Po dwukropku zanotowano rozmiar całego bloku włączając rozmiar nagłówka i stopki, które zajmują dwa słowa maszynowe. Każdy wolny blok jest oznaczony literą, która wyznacza jego pozycję na liście wolnych bloków zgodnie z porządkiem alfabetycznym. Wolne bloki muszą w sobie pomieścić wskaźniki na poprzednika i następnika.

Dla powyższego stanu początkowego struktur algorytmu zarządzania pamięcią wykonaj kolejno, jedno po drugim, ciąg poniższych żądań. Operacja «free» przyjmuje adres początku zawartości bloku.

```
alloc(6) free(31) alloc(5) free(26) free(14)
```

Końcowy stan obszaru zarządzanej pamięci (i opcjonalnie pośrednie):

